

недостатність фінансування з боку держави; непередбачені дії органів громадського управління та місцевого самоврядування: зміна правлячого апарату управління місцевого самоврядування; можливість втручання в зміні територіальної цілісності дорожнього підприємства; недосконала система оподаткування; взаємовідношення з партнерами: втрата партнера в результаті його банкрутства або залучення підприємствами-конкурентами, а також в наслідок погіршення якості його продукції; конкуренція: недосконала цінова політика, поява підприємства-монополіста; неможливість участі в тендерних змаганнях, в наслідок менших можливостей потенціалу дорожнього підприємства і неспроможності залучення підприємств-субпідрядників по причині відсутності фінансів.

До внутрішніх факторів відносяться: внутрішній потенціал підприємства; недосконале технічне обладнання і якість продукції; ймовірність фінансових прорахунків; відсутність професійного досвіду керівника та персоналу організації; низька мотивація персоналу, погана організація праці, недостатність інформації; нестача знань у галузі маркетингу.

Проаналізувавши фактори зовнішнього і внутрішнього середовища, можна зробити висновок, що підприємство може безпосередньо впливати на внутрішні фактори, а зовнішні навпаки не залежать від діяльності підприємства і тому воно може слабо або зовсім не впливати на нього. Таким чином, кризова ситуація являється результатом одночасної сумісної негативної дії внутрішніх і зовнішніх факторів. Отже, загроза виникнення кризи існує у будь-який момент, навіть тоді, коли криза не спостерігається. Це визначається тим, що в управлінні завжди існує ризик, тому що розвивається соціально-економічна система, розвивається динамічно зовнішнє середовище, змінюються люди, їх потреби і інтереси.

Література:

1. Логвінова О.П. Обґрунтування господарських рішень і оцінювання ризиків: Навч. посіб. / О.П. Логвінова, І.М. Семененко. – Х. : Видавництво «Лідер», 2015. – 370 с.

2. <http://www.readbook.com.ua>

ОБҐРУНТУВАННЯ СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ ДОРОЖНЬОГО ПІДПРИЄМСТВА

Зверев С.М.

*Науковий керівник: Бурмака М.М., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

На сьогоднішній день для досягнення цілей підприємства та здійснення ефективної діяльності необхідно визначити стратегію його розвитку. Щоб зробити такий вибір необхідно, по-перше, проаналізувати сферу діяльності, в якій функціонує підприємство, по-друге, сформулювати портфель стратегій розвитку.

Дорожнє господарство – єдиний виробничо-господарський комплекс, до складу якого входять автомобільні дороги загального користування й інженерні споруди на них, а також підприємства і організації, що здійснюють будівництво, реконструкцію, ремонт, експлуатаційне утримання автомобільних доріг та іншу діяльність пов'язану з забезпеченням функціонування й розвитку мережі автомобільних доріг [1].

Формування портфелю стратегій розвитку дорожнього підприємства здійснено за допомогою методу експертних оцінок. При можливій помилці результатів експертизи на рівні 10% була сформована група експертів до якої увійшло 18 осіб (викладачі кафедри «Економіки підприємства» ХНАДУ та працівники дочірнього підприємства «Харківський облавтодор»). Кожен з експертів відповідав усім вимогам, що пред'являються до респондентів, а саме: професійна компетентність, об'єктивність, високий рівень креативності, загальної ерудиції, низький рівень конформізму. Середній рівень коефіцієнту компетентності групи експертів склав 0,89.

В результаті проведеного дослідження експертами сформовано наступний портфель стратегій розвитку дорожнього підприємства: 1) розширення виробництва напівфабрикатів та інших не основних напрямів діяльності; 2) орієнтація на повне використання виробничого потенціалу з урахуванням його постійного вдосконалення (модернізації, реконструкції і т.д.); 3) скорочення виробничих витрат; 4) орієнтація на суттєві зміни технології (зміна існуючої технології на прогресивну); 5) розширення ринку дорожніх робіт та послуг.

Література:

1. Шинкаренко В.Г. Галузеві особливості розвитку дорожнього господарства / В.Г. Шинкаренко, М.М. Бурмака // Економіка транспортного комплексу. Вип. 18. – Харків: ХНАДУ, 2012. – С. 143-153.

РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ В УКРАЇНІ

Карпуть А.В.

Науковий керівник: Шевченко І.Ю., к.е.н.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Залізничний транспорт є важливою частиною транспортної системи України, забезпечуючи перевезення вантажів і пасажирів.

Метою дослідження є проведення ретроспективного аналізу розвитку залізничного транспорту в Україні.

Інформаційну базу дослідження становлять архівні та актуальні дані Державної служби статистики України.

На рис. 1 представлена динаміка зміни експлуатаційної довжини залізничних колій загального користування, в тому числі електрифікованих.